

Η συνέντευξη «εφ' όλης της ύλης» του απερχόμενου Διευθυντή του Λυκείου μας κ. Γιώργου Ρούμελη

20 Ιουνίου 2023, ώρα 10:32

Εγώ, ο Κωνσταντίνος Στάθης, πρόεδρος του δεκαπενταμελούς Συμβουλίου του 1^{ου} ΓΕΛ Αμπελοκήπων, με αφορμή την αποχώρηση του Διευθυντή του Λυκείου μας κ. Γεωργίου Ρούμελη, Φυσικού - Διδάκτορα Πληροφορικής, του ζήτησα να μου παραχωρήσει μία συνέντευξη. Όταν την απομαγνητοφώνησα και τη διάβασα προσεκτικά, αντιλήφθηκα ότι αυτά που μου είπε, αποτελούν μια κατάθεση ψυχής. Παράλληλα δίνει σημαντικές συμβουλές που αφορούν σε εμάς τους νέους. Θεωρώ πως πρέπει να τη διαβάσουν προσεκτικά όλοι, μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί

«...Πάντα ήθελα να ήμουν στο Σχολείο. Και αυτό με καλύπτει. Και αν ξαναδιάλεγα, πάλι τη τάξη θα διάλεγα..»

«...Μου ταιριάζει ο συνδυασμός της συμμετοχής στη διοίκηση μιας σχολικής μονάδας μαζί με το γεγονός ότι είμαι ταυτόχρονα και καθηγητής στην ίδια σχολική μονάδα. Νομίζω ότι είναι ο καλύτερος συνδυασμός για εμένα προσωπικά...»

Αυτή τη στιγμή διανύετε τις τελευταίες ημέρες ως Διευθυντής στο 1ο ΓΕΛ Αμπελοκήπων. Του χρόνου πού θα βρίσκεστε;

Θα πάω στο 3ο Λύκειο Σταυρούπολης το οποίο είναι το Λύκειο της οργάνικής μου. Εκεί ήμουν τα προηγούμενα 13 χρόνια, πριν έρθω εδώ. Θα είμαι εκεί άλλα τρία χρόνια και έτσι κλείνω τον κύκλο μου ως εκπαιδευτικός, λόγω πλήρωσης του βιολογικού μου χρόνου.

Ποια είναι η ηλικία σας;

Τώρα είμαι 65

Δεν σας φαίνεται, για να πω την αλήθεια.

Ευχαριστώ πολύ

Μεγαλώσατε στη Θεσσαλονίκη;

Ναι. Κατάγομαι από τον Εύοσμο. Οι παππούδες μου ήρθαν πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, τη Σμύρνη. Η Δυτική Θεσσαλονίκη είναι η περιοχή στην οποία έζησα, δραστηριοποιήθηκα και δραστηριοποιούμαι ακόμα. Θυμάμαι ακόμη τα παιδικά μου χρόνια στο Δημοτικό Σχολείο και τη μια χρονιά στο Ιδιωτικό Σχολείο (ήταν στην περιοχή των Αμπελοκήπων, αλ-

λά σήμερα δεν υπάρχει, έχει καταστραφεί). Στη συνέχεια φοίτησα στο 6^ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, αυτό που τώρα λέγεται 1ο και 2ο Σταυρούπολης, εκεί στην οδό Λαγκαδά. Τελείωσα αυτό το εξατάξιο Γυμνάσιο το 1975 (δεν είχε ακόμη δημιουργηθεί το Λύκειο)

Τι θυμάστε από τα παιδικά σας χρόνια; Ποια είναι τα συναισθήματά σας;

Καταρχάς, όχι μόνο εγώ αλλά και οι υπόλοιποι συμμαθητές συναντιόμαστε μετά από τόσα χρόνια ή επικοινωνούμε τηλεφωνικά ή και με κάποιον άλλον τρόπο, όπως με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Νιώθω συγκίνηση, αλλά την εισπράττω και από τους υπόλοιπους.

Πώς ήταν η ζωή σας στο Σχολείο και η σχέση σας με τους εκπαιδευτικούς;

Θυμάμαι τους καθηγητές μου, ο καθένας από τους οποίους έχει αφήσει διαφορετικό αποτύπωμα στον κάθε μαθητή. Η ζωή μας στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο ήταν πολύ πιο αυστηρή από ό τι είναι τώρα και είχε πολλούς περισσότερους κανόνες, που ήταν εντελώς ανώφελοι. Δεν μπορώ να φανταστώ τη λογική κάποιων κανόνων που υπήρχαν τότε.

Γενικά, όμως, ήμασταν πάρα πολύ συνεπείς και υπάκουοι μαθητές. Δεν τολμούσαμε να πάμε στο σχολείο χωρίς να έχουμε διαβάσει και να έχουμε γράψει όλα τα μαθήματα μας. Αυτό δεν συμβαίνει σήμερα, όχι με

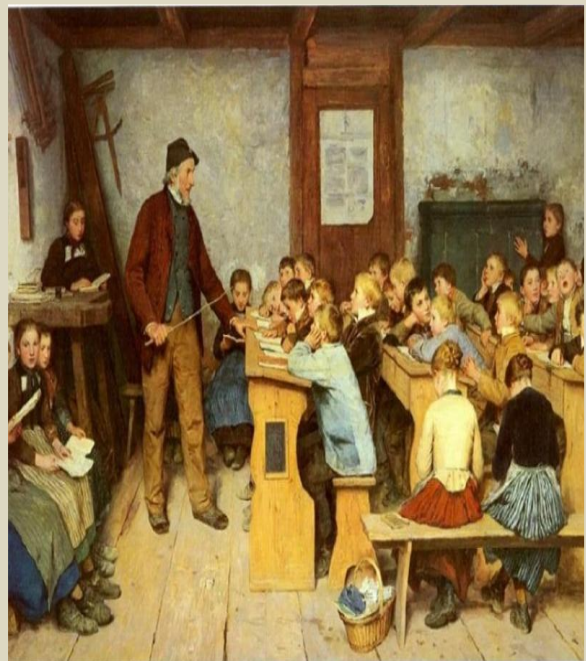
ευθύνη των μαθητών. Και το λέω και στις τάξεις που διδάσκω, το πιστεύω ακράδαντα, ότι η υπόλοιπη κοινωνία είναι αυτή που ωθεί τους μαθητές να συμπεριφέρονται, όπως συμπεριφέρονται σήμερα.

Θυμάμαι όλους τους συμμαθητές και καθηγητές μου και γενικά τη σχολική διαδικασία ως μία διαδικασία θετική για μένα. Με ευχαριστούσε να πηγαίνω στο σχολείο, όχι γιατί με στέλνανε και με σπρώχνανε, αλλά γιατί μου άρεσε, παρόλο που είχε δύσκολους κανόνες, όπως σου είπα.

Επειδή συνέχισα να ζω και να δραστηριοποιούμαι στο χώρο της εκπαίδευσης, ό,τι κακό είχα βιώσει θέλησα - στο βαθμό που επιτρεπόταν - να το αλλάξω και ό,τι καλό έζησα να συνεχίσω να το μεταδίδω.

Θυμάστε κάποιους από τους κανόνες αυτούς που πιστεύετε ότι δεν ωφελούσαν και πολύ στην εκπαιδευτική διαδικασία; Δώστε μου κάποιο παράδειγμα.

Μετά την πρωινή συγκέντρωση, καθώς μπαίναμε σε δυάδες συντεταγμένοι σαν στρατιωτάκια, οι δύο γυμναστές του Σχολείου έλεγχαν τα μαλλιά και αν κάποιου η τρίχα εξείχε του δαχτύλου του γυμναστή, τον άφηναν στην άκρη, έτρωγε μια ή δύο μέρες αποβολή και πήγαινε να κουρευτεί υποχρεωτικά. Όταν ήμουν στη Β΄ γυμνασίου, μια Δευτέρα πρωί ξεκίνησα να πάω στο σχολείο και στο δρόμο αντιλήφθηκα ότι δεν είχα κουρευτεί το Σάββατο (κάθε Σάββατο κουρευόμουν αναγκαστικά για να είμαι σίγουρος ότι τα μαλλιά μου είναι σε σωστό μήκος). Γύρισα πίσω και με είδε ένας καθηγητής, το είπε στον Διευθυντή γιατί νόμιζε ότι εγώ έκανα «κοπάνα», έτσι αυθαίρετα. Την άλλη μέρα το πρωί που πήγα όμορφος και κουρεμένος, μετά την πρωινή συγκέντρωση με φωνάξανε στο γραφείο του Διευθυντή και τιμωρήθηκα με τρεις μέρες αποβολή, δυο μέρες γιατί έφυγα από το σχολείο και μία που δεν πήγα να κουρευτώ. Σήμερα που είμαι 65 χρόνων, δεν ξέρω σε τι θα μπορούσε να ωφελήσει αυτή η διαδικασία.

Το σχολείο λειτουργούσε και τότε όπως σήμερα σε σχέση με τις απουσίες;

Έπρεπε να είμαστε πολύ βαριά άρρωστοι, για να λείψουμε από το scho-

λείο, και δεν αρρωσταίναμε και εύκολα. Δε θυμάμαι να απουσίασα πάνω από 3-4 μέρες συνολικά στα έξι χρόνια που ήμουνα στο σχολείο

Θα μπορούσατε να συγκρίνετε το τότε με το σήμερα;

Οι εκπαιδευτικοί έχουν την εμπειρία από τα δικά τους μαθητικά χρόνια και τη δική τους μαθητική ζωή. Σίγουρα προσπαθούν να είναι πιο φιλικόι προς τον μαθητή, πιο προσιτοί και πιο ενισχυτικοί. Προσπαθούν να βοηθήσουν και προσωπικά, όσο μπορούν περισσότερο, έναν μαθητή, όταν βλέπουν ότι υστερεί. Βέβαια, εξακολουθεί ο αριθμός των μαθητών σε ένα τμήμα να είναι αρκετά μεγάλος, με αποτέλεσμα η προσωποποιημένη και διαφοροποιημένη διδασκαλία μόνο στα χαρτιά να υπάρχει. Όμως όλα αυτά δεν υπήρχαν ούτε ως ιδέα 50 χρόνια πριν στα δικά μου χρόνια.

Οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν να εισάγουν καινοτομίες στην εκπαιδευτική διαδικασία, ως επί το πλείστο με δική τους προσπάθεια. Το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας εδώ και χρόνια ζητά από όλες τις κυβερνήσεις ένα οργανωμένο σύστημα ανατροφοδότησης, προσδιορισμού και μετεκπαίδευσης του εκπαιδευτικού σε νέες εκπαιδευτικές πρακτικές, το οποίο θα εφαρμόζεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, δεν ξέρω αν θα ήταν τριετίες, πενταετίες ή επταετίες.

Μία παροιμία λέει: «τα εργαλεία κάνουν το μάστορα». Και είναι αλήθεια. Ο εκπαιδευτικός δεν είναι πια ο εκπαιδευτικός που τα ήξερε όλα και μετέδιδε σαν αυθεντία τη γνώση στους μαθητές. Ο εκπαιδευτικός σήμερα

καλείται να εμπνεύσει τον μαθητή και να διεγείρει το ενδιαφέρον του, ώστε ο ίδιος να προσεγγίσει τη γνώση με το δικό του τρόπο. Βέβαια μπορεί και να του υποδεικνύει τρόπους αναζήτησης της γνώσης. Προσωπικά εγώ, που ασχολούμαι με τα Πληροφοριακά Συστήματα, πρέπει να δείξω στον μαθητή πώς να μαθαίνει και όχι το τι θα μαθαίνει ακριβώς.

Προχωρώντας προς τις επόμενες βαθμίδες εκπαίδευσης με ποιο αντικείμενο έχετε ασχοληθεί;

Από την αρχή ενδιαφερόμουν ιδιαίτερα για τις Φυσικές Επιστήμες, ιδίως την Φυσική. Αργότερα όμως, μπαίνοντας στη δεκαετία του '80, άρχισα να ενδιαφέρομαι για την Πληροφορική για προσωπικούς μου λόγους. Εργαζόμουν στην ιδιωτική εκπαίδευση και προσπαθούσα να βρω τρόπους παραγωγής σημειώσεων και συγγραμμάτων, καθώς και τρόπους σχεδίασης διάφορων σχημάτων τα οποία θα παρουσίαζα οπτικά στον μαθητή. Αυτό το γεγονός με ώθησε να ασχοληθώ με το πεδίο του προγραμματισμού κατακτώντας μετά από χρόνια ένα υψηλό επίπεδο γνώσεων. Μου προσέφεραν αρκετές φορές υψηλές θέσεις εργασίας (σε πολύ μεγάλη Τράπεζα, σε μεγάλη εταιρεία παραγωγής λογισμικού που υπάρχει και σήμερα), τις οποίες αρνήθηκα, γιατί πάντα ήθελα να είμαι εκπαιδευτικός και τα υπόλοιπα να τα κάνω για δική μου ευχαρίστηση.

Συνέχισα να ασχολούμαι και με τα δύο, με την εκπαίδευση και την πληροφορική. Απέκτησα πτυχία και αργότερα, τη δεκαετία 2000 με 2010, αποφάσισα να κάνω μεταπτυχιακές σπουδές, ώστε να επισημοποιήσω πολλές από τις γνώσεις μου. Έτσι, απέκτησα και άλλες. Και αυτό με παρότρυνε εσωτερικά να συνεχίσω ακόμα περισσότερο. Μετά από το

Master στα πληροφοριακά συστήματα, ασχολήθηκα και σε επίπεδο διδακτορικού.

Σήμερα είμαι διδάκτωρ του τμήματος πληροφορικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και ενεργό μέλος της ερευνητικής κοινότητας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Μηχανικών υπολογιστών. Την κρατάω ακόμα αυτήν την ιδιότητα, έτσι ώστε όταν θα βγω στη σύνταξη, να μπορέσω να ασχοληθώ ακόμα λίγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διδάσκετε στο Πανεπιστήμιο;

Δεν διδάσκω, κάποιες φορές έκανα κάποια σεμινάρια που μου ζήτησε το Πανεπιστήμιο σε ειδικά θέματα με τα οποία ασχολούμαι. Δεν μπορώ να διδάξω λόγω της θέσης που έχω ως Διευθυντής του Λυκείου. Μπορώ, όποτε θελήσω, να μεταπηδήσω στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά αυτό είναι ένα άλλο επίπεδο εκπαίδευσης που δε με ενδιαφέρει προσωπικά. Από αγάπη έμεινα και παραμένω στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, πιστεύω πως ταιριάζω καλύτερα εδώ. Την Τριτοβάθμια την έχω ως χώρο ερευνητικό, συνεργάζομαι με ερευνητική ομάδα, κάνουμε διάφορες προτάσεις, γράφουμε άρθρα, κάνουμε πειράματα. Θα μπορούσα, επίσης, να είμαι επισκέπτης και να παραδίδω ειδικά μαθήματα σε κάποιο μεταπτυχιακό για συγκεκριμένα θέματα. Όμως ούτε αυτό το θέλω σε τακτική βάση, γιατί εκτός του Λυκείου ασχολούμαι και με την τοπική αυτοδιοίκηση, οπότε δεν προλαβαίνω.

Θα μπορούσατε να πείτε ποιο ήταν το ερέθισμα το οποίο σας ώθησε να ξεκινήσετε τη διαδικασία του μεταπτυχιακού/διδακτορικού;

Ναι, υπήρξε κάτι που θα χαρακτήριζα τυχαίο. Ήμουν ικανοποιημένος με τον τρόπο που προσέγγιζα την πληροφορική. Κάποια στιγμή, όμως, θέλησα να ζητήσω μια θέση επιμορφωτή και διαπίστωνα ότι μου την αρνήθηκαν διότι, αν και διέθετα τα ουσιαστικά προσόντα, δεν είχα τα τυπικά - στην Ελλάδα τα τυπικά προσόντα παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο. Έτσι διαπίστωνα ότι έπρεπε να αποκτήσω και τυπικά προσόντα για να μπορώ να διεκδικώ αυτά που ήθελα.

Αναγκαστήκατε λόγω των κρατικών προδιαγραφών. Τη συγκεκριμένη στιγμή που μιλάμε πόσα χρόνια εργάζεστε στην εκπαίδευση;